

Jesu Kristi uppenbarelse – talet tretton

Kriget i himlen och de sista dagarna: Avslöjandet av den profetiska tidslinjen i Uppenbarelsesboken 12 och 13

Jeff Pippenger

2023-11-09

Vi har identifierat det krig i himlen som beskrivs i det tolfte kapitlet i Uppenbarelsesboken. Genom att tillämpa principen om Kristi karaktär, som är Alfa och Omega, har vi närmat oss kriget i himlen i kapitel tolv som en förebild av det krig i himlen som äger rum i de ”yttersta dagarna”. Uttrycket ”de yttersta dagarna” i Bibeln och Profetians Ande betyder de sista dagarna av den undersökande domen.

Vi har identifierat de tre sataniska makterna i kapitel tolv och tretton, inte som makter som finner sin uppfyllelse i den förgångna historien, utan som den nutida uppfyllelsen av dessa makter som leder världen till Harmagedon. Draken i kapitel tolv är Förenta nationerna, den katolska kyrkan, som skall uppväckas till liv vid söndagslagen i Förenta staterna, är havsodjuret i kapitel tretton, och jordodjuret med två horn är Förenta staterna.

Vi har konstaterat att den strid som i kapitel tolv vanligen förstås uteslutande som en framställning av Lucifers uppror i himlen, i själva verket åskådliggör ett krig som står i begrepp att äga rum i de jordiska himlarna, med början vid den snart annalkande söndagslagen i Förenta staterna. Vi har ägnat tid åt att fastställa att det finns en prövningsprocess, åskådliggjord i Uppenbarelsesboken tretton, verserna elva till sjutton, som innefattar att urskilja vilddjurets bilds framväxt. Vilddjurets bild representerar föreningen mellan kyrka och stat, där kyrkan har kontroll över relationen. När kyrkan har kontroll använder den därefter staten för att genomdriva sina läror och förfölja dem som den betecknar som kättare. Den världsomfattande prövningsprocess som är förknippad med vilddjurets bilds framväxt fullbordas först inom Förenta staterna. De profetiska kännetecknen för vart och ett av de två prövningsförlöppen är i huvudsak desamma, vare sig det gäller Förenta staterna eller världen.

Vi hänvisade till de två identiska perioderna om ett tusen två hundra sextio dagar som föregick och följde korset som ett andra vittne till identifieringen av två på varandra följande prövningsprocesser rörande vilddjurets avbild vid världens slut. Bildandet av vilddjurets avbild i Förenta staterna mellan den 11 september 2001 och den snart kommande söndagslagen föregår bildandet av vilddjurets avbild i Förenta nationerna efter den snart kommande söndagslagen. De ett tusen två hundra sextio dagarna av Kristi tjänst från Hans dop till korset föregick de ett tusen två hundra sextio dagarna av Hans lärjungars tjänst som följde efter korset. De två linjerna, som båda innehåller två perioder vilka i varje period representerar identiska prövningar, framställer temat antingen Kristi avbild eller antikrists avbild.

De ettusen tvåhundrasextio dagarna av Kristi tjänst som avslutades vid korset, började när den helige Ande sänkte sig över Honom vid Hans dop, i överensstämmelse med den väldige ängeln i

Uppenbarelsboken arton som steg ner den 11 september 2001.

”Har nu det ord kommit som jag har förkunnat, att New York skall svepas bort av en flodvåg? Detta har jag aldrig sagt. Jag har sagt, när jag såg de stora byggnaderna uppföras där, våning efter våning: ’Vilka fruktansvärda scener skall inte äga rum när Herren reser sig för att i förfärande grad skaka jorden! Då skall orden i Uppenbarelsboken 18:1–3 uppfyllas.’ Hela det artonde kapitlet i Uppenbarelsboken är en varning för vad som skall komma över jorden. Men jag har inte fått något särskilt ljus beträffande vad som skall komma över New York, endast att jag vet att de stora byggnaderna där en dag skall störtas omkull genom vändandet och omstörtandet av Guds makt. Av det ljus som har givits mig vet jag att förstörelse finns i världen. Ett ord från Herren, en beröring av hans väldiga makt, och dessa väldiga byggnadsverk skall falla. Scener skall äga rum vilkas fasansfullhet vi inte kan föreställa oss.”
Review and Herald, 5 juli 1906.

Perioden om ett tusen två hundra sextio dagar i Kristi historia, som slutade vid korset, representerar den tidsperiod som avslutas vid den snart kommande söndagslagen. Korset är en förebild på söndagslagen. Båda är symboler för dom. Båda representerar den kommande nationella undergången för den nation där domshändelsen äger rum. Båda ägde rum i det härliga landet Juda. I Kristi historia var det det bokstavliga härliga landet Juda, och vid söndagslagen är det det andliga härliga landet Juda, Amerikas förenta stater. Vid korset blev Kristus upphöjd i syfte att dra alla människor till sig.

Och jag, när jag blir upphöjd från jorden, skall dra alla till mig. Detta sade han för att ange på vilket slags död han skulle dö. Johannes 12:32, 33.

Vid söndagslagen upphöjs de etthundrafyrtiofyrtusendes baner för att dra alla människor till Kristus.

Och han skall resa ett baner för hednafolken fjärran ifrån, och vissla till dem från jordens ände; och se, de skall komma med hast, snabbt. Jesaja 5:26.

Perioden om ettusen tvåhundra sextio dagar i Kristi historia som följer efter korset, slutar med att Mikael träder fram vid steningen av Stefanus.

Men han, uppfylld av den helige Ande, riktade stadigt sin blick mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus stå på Guds högra sida, och sade: Se, jag ser himlarna öppnade och Människosonen stå på Guds högra sida. Apostlagärningarna 7:55, 56.

De symboliska fyrtiotvå månaderna i den sista prövotiden under vilddjurets bild upphör när Mikael träder fram och markerar slutet på människans nådatid.

Och på den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står som beskyddare för ditt folks barn; och det skall bli en tid av nöd, sådan som inte har varit sedan något folk blev till ända till den tiden. Men på den tiden skall ditt folk bli räddat, var och en som finnes vara uppskriven i boken. Daniel 12:1.

Den fullständiga historien om båda prövningsprocesserna för vilddjurets avbild innehåller andra inre profetiska vittnesbörd. Rätt förstått, och jag medger att få personer förstår denna sanning, började den första prövningsprocessen för vilddjurets avbild, som fullbordas i Förenta staterna, den 11 september 2001, när det tredje veropet trädde in i historien. Söndagslagen, där den första prövningsprocessen för vilddjurets avbild avslutas, markerar ankomsten av det tredje veropet som dom över Förenta staterna för antagandet av söndagslagen. Vid den tiden fullbordar det tredje veropets ankomst hednafolkens vredgande, till uppfyllelse av Uppenbarelseboken 11:18 och det första omnämnandet av Islams roll att vredga folken i Bibelns profetia.

Och han skall vara som en vildåsa bland människor; hans hand skall vara mot var man, och var mans hand mot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder. 1 Moseboken 16:12.

Den snart annalkande söndagslagen är avslutningen på den första prövningstiden och även början på den sista prövningstiden. Den sista prövningstiden slutar när människans nådatid upphör, och vid den tidpunkten släpps de fyra vindarna, som är en symbol för det tredje veropet, helt och fullt lösa.

”När Frälsaren i det judiska folket såg en nation skild från Gud, såg Han också en bekännande kristen kyrka förenad med världen och påvedömet. Och såsom Han stod på Olivberget och grät över Jerusalem tills solen sjönk bakom de västra höjderna, så gråter Han också över och vädjar till syndare i dessa tidens sista ögonblick. Snart skall Han säga till änglarna som håller de fyra vindarna: ’Släpp lös plågorna; låt mörker, förstörelse och död komma över dem som överträder min lag.’ Skall Han nödgas säga till dem som har haft stort ljus och stor kunskap, såsom Han sade till judarna: ’Om du också åtminstone på denna din dag hade förstått vad som hör till din frid! Men nu är det dolt för dina ögon?’” Review and Herald, 8 oktober 1901.

I Kristi historia började det första vägmärket i den första perioden om ett tusen två hundra sextio dagar vid hans dop, som var en symbol för hans död och uppståndelse. Den perioden slutade vid hans död och uppståndelse, vilka samtidigt inledde den sista perioden om ett tusen två hundra sextio dagar. Den perioden avslutades med Stefanos död och utlovade uppståndelse.

Den historiska linje som representerar Kristi avbild har samma profetiska struktur som den historiska linje som representerar antikrists avbild.

I Skriften är Kristus den sanne kungen i norr, och det har alltid varit Satans avsikt att omstörta och förfalska Kristi kungliga myndighet.

Hur har du inte fallit från himlen, du morgonstjärna, gryningens son! Hur har du inte huggits ned till jorden, du som slog ned folken! Ty du sade i ditt hjärta: Jag vill stiga upp till himlen, jag vill upphöja min tron ovanför Guds stjärnor; jag vill också sitta på församlingsberget längst uppe i norr; jag vill stiga upp över molnens höjder; jag vill bli lik den Högste. Jesaja 14:12–14.

”Nordens sidor” är Jerusalem, den store Konungens stad, där hans helgedom är.

En sång och psalm av Korahs söner. Stor är Herren och högt lovad i vår Guds stad, på hans helighets berg. Skönt höjer det sig, hela jordens glädje är Sions berg, längst uppe i norr, den store Konungens stad. Psaltaren 48:1, 2.

I Skrifterna framställs de jordiska "kungarna i norr" alltid som fiender till Guds folk. De representerar Satans strävan att förfälska den sanna kungen i norr, som sitter på sin tron i Jerusalem, vilket är längst upp i norr. Den linje som representerar två prövningsprocesser för vilddjurets bild, och som löper parallellt med linjen av två prövningsprocesser för Kristi bild, har ett tredje vittnesbörd i temat om Satans strävan att vara kungen i norr, som härskar över Guds folk.

År 723 f.Kr. förde kungen i norr, representerad av Assyrien, Israels nordliga tio stammar i fångenskap, till uppfyllelse av Tredje Mosebokens tjugosjätte kapitel "sju tider".

Tolvhundrasextio år senare, år 538, överlämnade kungen i norr, som vid den tidpunkten i historien representerades av det bokstavliga hedniska Rom, tronen åt det påvliga Rom, som därefter blev den andliga kungen i norr under ytterligare tolvhundrasextio år. Den andra perioden om tolvhundrasextio år slutade 1798, då den andlige romerske kungen i norr fick ett dödligt sår. När påvedömet fick sitt dödliga sår år 1798, var detta en förebild på nådatidens slut för mänskligheten, då det återuppståndna påvedömet slutligen och för evigt går mot sitt slut, utan någon som hjälper honom.

Och han skall slå upp sitt palatstält mellan haven på det härliga heliga berget; men han skall gå mot sitt slut, och ingen skall hjälpa honom. Och på den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står som försvarare för ditt folks barn; och det skall komma en tid av nöd, sådan som aldrig har varit sedan något folk blev till ända till den tiden; men på den tiden skall ditt folk bli räddat, var och en som finnes skriven i boken. Daniel 11:45; 12:1.

De "sju tiderna" i Tredje Moseboken 26, vilka motsvarar två tusen fem hundra tjugio år, identifierar Assyrien som kungen i norr år 723 f.Kr., och såsom kungen i norr erövrade han det "norra" riket i det forntida Israel. Från den tidpunkten och framåt trampade hedendomen, med början i Assyrien och vidare till det hedniska Rom, ned Guds folk, "härskaran" i Daniel 8:13, under ett tusen två hundra sextio år. År 538 blev den bokstavliga romerske kungen i norr profetiskt besegrad av den andlige romerske kungen i norr, som trampade ned Guds andliga Israel under ytterligare ett tusen två hundra sextio år. Den andra perioden av nedtrampande slutade med att den andlige romerske kungen i norr fick sitt dödliga sår år 1798.

I raden för bilden av Kristus är den centrala punkten korset, där döden identifieras. I de två perioderna av prövningen rörande formandet av vilddjurets bild är den centrala punkten jordvilddjurets död. I raden för den förfälskade kungen i norr är den centrala punkten den bokstavliga romerska kungen i norrs död.

Dessa linjer representerar tre bibliska vittnen, vilka vart och ett innehåller två på varandra följande tidsperioder inom en och samma tidsperiod. Varje mittpunkt markeras av fysisk död, eller av döden för ett rike i Bibelns profetia. För Kristus var mittpunkten Hans död och uppståndelse. För vilddjurets bild är mittpunkten jordvilddjurets död, det sjätte riket i Bibelns profetia, vid söndagslagen. För linjen om den förfälskade kungen i norr representerar mittpunkten den bokstavliga romerska kungen i norrs död, det fjärde riket i Bibelns profetia.

De två vittnena i Uppenbarelseboken elva representerar, enligt syster White i Den stora striden, Guds ord. Kristus är Guds ord. Dessa två vittnen fick makt att profetera i ett tusen två hundra

sextio dagar, klädda i säcktyg. De blev därefter dödade på gatan och uppstod inte på tre och en halv dag. ”Ett tusen två hundra sextio dagar” och ”tre och en halv dag” är båda symboler för ökenperioden om ett tusen två hundra sextio år. De började med ett bemyndigande då de profeterade klädda i säcktyg, vilket slutade i död. Sedan var de under samma profetiska period tysta och klädda i död, tills de uppväcktes för att framföra den tredje ängelns varningsbudskap, vilket tillkännager prøvotidens slut.

Dessa fyra profetiska linjer motsvarar fyra vittnen. Den profetiska strukturen hos vart och ett av de fyra vittnena är identisk. Tidsperioderna i var och en av de åtta perioderna är, med undantag för perioden från den 11 september 2001 till den snart kommande söndagslagen, som återfinns i de fyra linjerna, profetiskt identiska. Varje mittpunkt representerar någon form av död. Två av linjerna behandlar Kristus, antingen som hans avbild eller som Guds Ord. De andra två linjerna representerar antikrist, antingen som hans önskan att förfälska Kristus som kungen i norr, eller att förfälska Kristi styrelsesystem.

Vi skall i vår nästa artikel försöka sammanföra de etthundafyrtiofyra tusen med striden i den första himlen. Käre läsare, eller lyssnare: Vare sig du vägrar att se dessa sanningar, eller du faktiskt ser dem, måste det påpekas att den information som framläggs i alla dessa artiklar identifieras och därefter bekräftas och upprätthålls genom tillämpningen av att använda en saks begynnelse för att identifiera dess slut. Detta är Alfa och Omegas profetiska signatur och utgör en väsentlig del av Jesu Kristi uppenbarelse som nu avförseglas.

Det fördolda hör Herren, vår Gud, till; men det som är uppenbart hör oss och våra barn till för evigt, för att vi må göra efter alla ord i denna lag. 5 Moseboken 29:29.